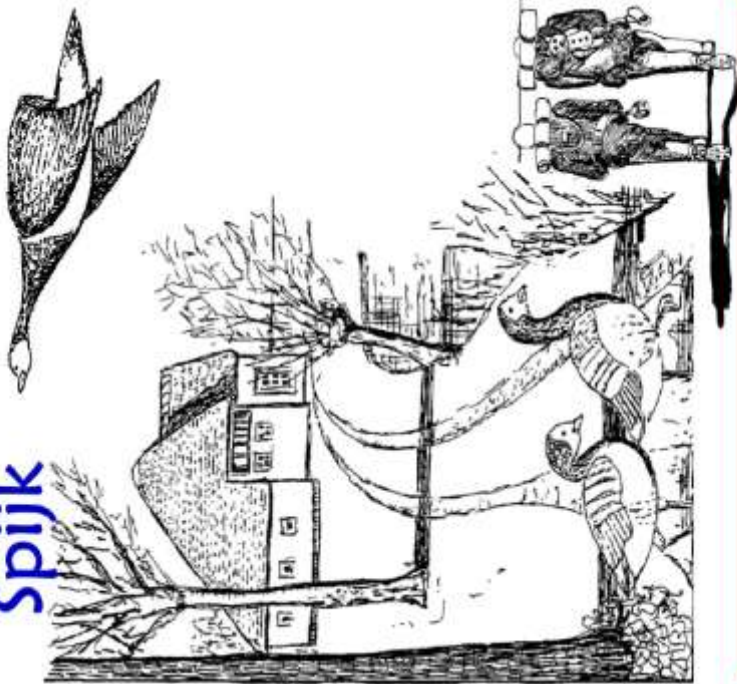

Wandelaar.nl

Betuwe Spijk

Wandelaar.nl

Wandelen in stappen Betuwe SPIJK Langs de Linge

Navigatie adres : Spijk, WestBetuwe, Dreeweg
Afstand : 8 km
Bezienswaardig : Kerk, Linge, kade

- 1 Met de 'kerk in de rug' lopen we in zuidelijke richting door de Spijkse steeg.
- 2 Buiten de bebouwde kom, voorbij het bouwland, gaan we linksaf de kade op.
- 3 Op de kruising van de Julianaweg vervolgen wij onze weg over de kade langs het Lingebos.
- 4 Aan het eind van de kade gaan we linksaf en vervolgen onze weg over een pad dat door een mooi stukje natuur gaat.
- 5 We komen op de Spijkse kweldijk en gaan naar de Lingedijk. Van hier over de Lingedijk terug naar het dorp Spijk.

Illustraties en tekst: Jaap de Ruiter Kaarten: Topografische dienst Apeldoorn © wandelaar.nl mail: info@wandelaar.nl

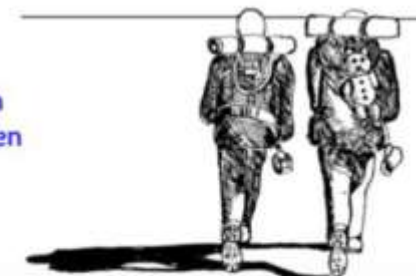

Give him a pint!

Heeft u plezier beleefd aan de wandeling? Doe dan een pilsje voor Wandelaar.

Wandelaar.nl

nl33knab0256028192

info@wandelaar.nl Kaarten Kadaster Apeldoorn © wandelaar.nl

Betuwe SPIJK Langs de Linge

Het was april in december, de zon scheen als op een voorjaarsdag, de ganzen vlogen hoog door de strak blauwe lucht. Ze vlogen van hot naar her, wisten blijkbaar niet waarheen te gaan, maar wij wisten het wel. Hoog tijd om er weer op uit te trekken. Richting Spijk ditmaal.

De kerk van Spijk is niet alleen een juweeltje van bouwkunst, het is ook een zeldzaam bouwwerk. De spits van de Romaanse toren is zo scherp als een goede preek op zondag.

Een goede preek komt vaker voor, maar een zijbeuk gedeeld in drie zijbeukjes, gedekt door zulke lieve topgeveltjes, ja dat zie je toch niet vaak. Een verwijzing naar de drie-eenheid, of toch zomaar een fantasie van de bouwmeester? Wie het weet, mag het zeggen. Met de 'kerk in de rug' en de wind van opzij, lopen we door de Spijkse steeg. Ten noorden van de kerk bevond zich het Huis Spijk dat al in de vijftiende eeuw wordt vermeld en begin 19e eeuw is gesloopt.

Spijk was vroeger een heerlijkheid. Deze bestond in eertijds uit twee delen, het westelijke deel heette het Nedereind en het oostelijke het Overeind. Beide genoemd naar hun ligging aan de Linge. De bezitters van beide delen hadden vóór de Reformatie afwisselend het recht tot het voordragen van de nieuwe pastoor van Spijk.

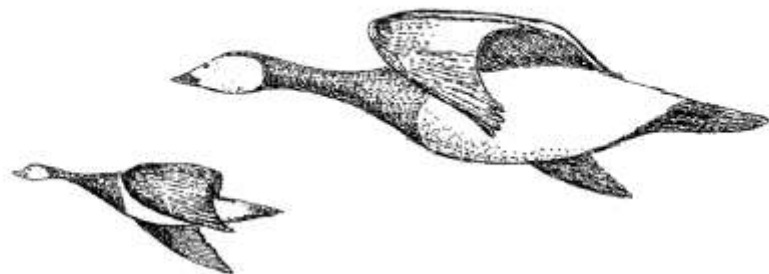
12
34

Aan het eind van de kade gaan we linksaf en vervolgen onze weg over een pad dat door een mooi stukje natuur gaat. We komen op de Spijksekweldijk en gaan naar de Lingedijk. En dan boven op de dijk: de rivier, het water dat het blauw van de lucht weerspiegelt. Een fuut, duidelijk van slag, sleept met een takje in zijn scherpe snavel, maar de ganzen hoog in de lucht vertellen een ander verhaal: 'er kan nog van alles gebeuren'.

Onderweg komen we langs oude boerderijen. Zo ook bij de monumentale boerderij 'HET WAPEN VAN LEYDEN'. Het is een boerderij van het dwarshuistype, de stal staat loodrecht op het woonhuis.

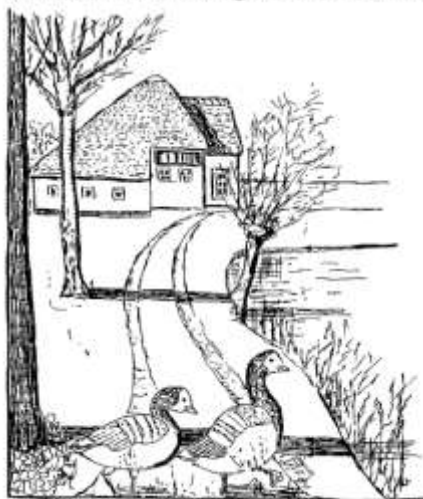
In een boom langs het pad is een herinneringsplaatje aan het monumentenjaar 1970 aangebracht. 'EEN LAND WAARD OM TE LEVEN' zegt het plaatje. Wie durft dat te ontkennen?

Het grote geluk is een verzameling kleine beetjes geluk.

De heerlijkheid Spijk werd in het westen en noorden begrensd door de Linge. De zuidgrens werd gevormd door de Spijkse Achterdijk die de scheiding vormde met de heerlijkheid Dalem. Maar ja, dat is al weer even geleden en nu?

Is het een oude tiendweg die daar zo uitnodigend, schijnbaar verloren, in het wijde land ligt? We wagen het erop en zetten onze schreden op het ruiterspad. Het gras is hoog, soms een beetje ploeteren door de modder, maar meest toch genieten van het uitzicht. Het dorp, de kerk in de nevelige verte, de boerderijen verspreid door het land.

Het kraakt in de takken van de elzen, een buizerd vliegt op. Zijn brede vleugels schroeven door de lucht, eenmaal op hoogte bevriest de vleugelslag, de vogel vervolgt zeilend zijn vlucht. Haas kiest het hazenpad en wij, wij zijn getuige van een strijd die dagelijks wordt gevoerd. Het gevecht van de natuur, het recht van de sterkste. Snelheid tegen wendbaarheid, geduld tegen slimheid. Haas ontsnapt vandaag, de buizerd druipt af.

Wij trekken verder. De braamstruik draagt nog vrucht, als het zonnetje even doorkomt glimmen de vruchten als bloedkoraal. Het grote geluk is een verzameling kleine beetjes geluk en die kleine beetjes komen vandaag weer overvloedig op onze weg. Ogen open, getuige zijn, het gevoel er uit te halen wat er in zit, zomaar op een simpele voorjaarsdag in december. Op de kruising van de Julianaweg vervolgen wij onze weg over de kade langs het Lingebos.